

RAPPORTPotensialmålinger Grimsdalen 1975.

I tidsrommet 14.7. - 31.7.75 ble det utført elektriske potensialmålinger i tre mindre felt i Grimsdalen, ialt målte man ca. 26 profilkm. med profilavstand 50 og 100 m. NGU's stikningsnett fra 1969 ble benyttet og i tillegg er det stikket endel nye mellomprofiler ved Meseter. Arbeidet ble utført med et hjelpemannskap på 2 - 3 mann.

Meseter I.

Feltet er målt med jording i malm 38 m nede i borhull 222, dette hullet er boret til 130 m og skjærer også gjennom grafittskifersonen ca. 50 m syd for malmsonen.

Anomalibildet skiller seg ikke vesentlig fra de tidligere em - Turam - målingene, malmsonen kommer meget tydelig frem og det samme gjør grafittskiferen nord og syd i feltet. I området 2150 - 2300 V indikeres en sone 15 - 20 m nord for malmsonen, dette er sannsynligvis en parallellsone av samme type som finnes vest for Tverrbekken.

Tverrliseter II.

Feltet ble målt med jording i kis ca. 16 m nede i borhull 195, dette borhullet er boret videre til 65 m og har også kis ved ca. 50 m. Den korte avstanden ned til strömelektroden forårsaket en kraftig anomali direkte over jordingspunktet som delvis overskygger nærliggende soner. I den vestlige del av feltet sammenfaller anomalierne relativt bra med em - turamanomaliene, potensialmålingene viser imidlertid tydelig at malmsonen består av 2 ledere med innbyrdes avstand 10 - 20 m. Grafittskiferen nord og syd i feltet indikeres svakt.

Östover fra 300 V er det relativt stor forskjell på resultatene av de to målemetodene, CP-kartet tyder på at malmsonene er sammenhengende i strökretningen gjennom hele feltet, muligens med unntak av sonen i jordingspunktet. Ved 200 V - 500 N indikeres en sone som strekker seg östover og ut av måleområdet, sonen er gjennomboret i borhull 203 og inneholder grafitt,

Tverrliseter III.

Dette feltet er det samme som Tverrliseter II, men med jording ca. 51 m nede i borhull 195. Minimumslinjen kommer nå over den sydligste av malmsonene, forøvrig er det liten forskjell mellom de to potensialkartene. På profilene 100 Ø - 200 Ø i Tverrbekkdalen er stikningsnettets mangelfullt og her må man regne med endel feil i målepunktavstandene.

Tverrliseter IV.

Dette feltet ble målt med jording i kis i den dypestliggende av 2 malmsoner i borhull 189. Malmsonen, delvis med 2 ledere, fremkommer tydelig i hele feltets lengde. Potensialmålingene synes ikke å gi noen bevis for at de 2 malmsonene er foldet på større dyp og dermed er en leder.

Det kan også nå være aktuelt å måle CP og motstand i endel borhullsprofiler for å fastlegge malmens utstrekning og eventuelle sammenheng mot dypet.

Tverrfjellet, 27.11.1975.

Ivar Killi
(Ivar Killi).